

Alles over 2500 loodzware kilometers in boek

► Henk Bronswijk, winnaar van de Run in 1983, heeft het even moeilijk in Beerta en moet zelfs even wandelen.

Foto: Archief Run-boek.

Van onze verslaggever Marcel Looden

■ WINSCHOTEN – Zegt U de naam Reiko Hiro-sawa iets? Zij is een ranke Japanse die in 1995 naar Winschoten kwam en daar honderd kilometer hardloper in iets meer dan acht uur. Zij staat met die prestatie in de top tien van de Run, in de categorie vrouwen van 45 jaar en ouder. Hiro-sawa heeft een plekje in het jubileumboek '25 jaar Run'. Net als al die andere lopers. Niemand lijkt te ontbreken. De toppers en de mindere goden, Harm Noor geeft allen aandacht. Hij, de vaste speaker en onlangs gestopt als voorzitter van de organisatie, heeft monnikenwerk verricht en een mooi boekwerk afgeleverd over het evenement dat in een kwart eeuw uitgroeide tot een volksfeest.

Een half jaar is hij er mee bezig geweest. „Ik heb alle uitslagen verzameld en verwerkt en artikelen en foto's bijeengebracht. Van de eerste periode heb informatie gekregen van mijn schoonvader (Luken Bakker-M.L.) en van Johan Smit, die waren er toen al bij betrokken. Het was enorm veel werk maar ik heb het met veel plezier gedaan, je komt de mooie momenten van toen weer tegen.” Zo is het boek tot stand gekomen dat nu al bijna een collectors item is. Slechts zeventienhonderdvijftig exemplaren zijn er van gedrukt, alle mooi gebonden. „Ze zijn bedoeld voor alle medewerkers van de Run en ik heb begrepen dat de gemeente Winschoten het boek als representatiegeschenk wil gebruiken. Het komt dus niet in de winkels te liggen.”

En dat betekent dat de echte fans van het evenement op jacht moeten. Het boek is zo'n jacht

waard. Alle 25 monstertochten worden beschreven en zijn verluchtigd met foto's. Hans van Kasteren, de eerste winnaar, komt aan bod. Wie kent hem nog? De keiharde bikkel uit Noorwegen, Kasper Berg en natuurlijk die nog hardere Brit, Martin Daykin, die drie maal op rij won en net zoveel grappen verkocht als dat hij kilometers liep. De Nederlanders Bronswijk, de plaatselijke favorieten Henk Noor en Derk van der Laan. Ze komen aan bod en in beeld.

Noor gaat het 'rampjaar' 1990 niet uit de weg. Toen ging bijna alles mis, de brug over het Winschoterdiep ging zelfs open vlak voordat de koploper passeerde. „We zijn het toen anders aan gaan pakken en met tien tonden van tien kilometer gaan werken. Dat bleek een enorm succes. Het moment in 1991, dat we te horen kregen dat we het volgende jaar het Europees Kampioenschap mochten organiseren. Dat was het mooiste moment uit al die jaren. Samen met de overwinning van de Belg Praet, toen die met enige potten bier met ons een feestje kwam vieren. Geweldig was dat.”

Na de wedstrijdverslagen komen de cijfertjes. Het duizelt je voor de ogen bij het zien van al die ranglijsten, tijden en namen. Uitvoeriger kan het bijna niet. Zelfs de estafetteteams worden genoemd. Het is het complete naslagwerk over 2500 loodzware kilometers door Winschoten en Oost-Groningen. Het is ook een mooi geschenk bij het afscheid van Noor. „Ik heb het trouwens niet als afscheidsgeschenk geschreven. Ik was er al mee bezig, voordat ik had besloten te stoppen. En ik blijf actief als speaker en als ze me nodig hebben, wil ik altijd helpen.” Noor blijft verliefd op de Run, en dat blijkt wel uit zijn boek.

99 16-1-01